

1989. IV. 3.

Homo locum ornat, non locum habinem
(žmogus vieta, priegia, o ne vieta žmogui)

Filosofinių opusztynių apie žmogų
E. Nieželaičio eilėraščių cikle „Žmogus“

ŽEMĖ

Be gautos žmogaus egzistencija užimanama.
E.M.

Žemė turi būti, žvejoti,
Nury kraiijo kaima...

E.M.

Žemė, aš manau, atebuklas...
E.M.

Žemė, tas maras Visatos grūdas...
E.M.

...tarp žemės rutulio
ir tarp saulės kamolio →
atėviu aš...

Žmogus atėvi tarp žemės ir saulės, žemė yra
žmogaus egzistavimo kita vieta. Žemė yra ganta.
Žmogus yra žemės-gantos dalis. Žmogus - tėbuliam-
nias ~~ta~~ gantos produktas. Ganta nukuriė žmogų.
Ganta nukuriė pati save. Žemė nukuriė žmogų. Že-
mė nukuriė pati save. Žmogus negali apsinti be
žemės. Žemė negali būti be žmogaus. Abu yra to-
buli. Abudu yra gantos veikai. Brolis iš seruo, kur-
nėj drenavystė nėra labai vertinama...

AKMUNO

Statybos geras kertinių akmuo...

E.M.

Kur toji riba tarp akmenio ir minėly?

A.L.

Tas akmuo, kuris atmetė atalytojai, patapo
kertiniu akmeniu; tai Viespaties padaryta
ir miestabu minėly akyle?

Mato ev.

Akmuo gali būti geras ir blogas. Akmuo galit bū-
ti kaip žirdis - siltas ar šaltas. Reček panandoti
akmenį pagal pasirkirti. Kertinis akmuo. Iškrok kerti-
nio akmenys! kuradės padėk į jo vieta! Gal žmogus ir
yra tas kertinis žemės akmuo. Žemės-gantos -
pasantios-visatos kertinis akmuo. Baliau tik pas-
tatytu $\tilde{y}$ i vieta ir bus „miestabu minėly akyle“.

GYVYBĖ

Nėra praeiti ir nėra ateities.

Yra tik gyvybė - plakimas žirdies,-
kad amžiaus gyvybė ir būty.

E.N.

Be gyvybės nebūtų žmogaus. Be gyvybės nebū-
tų žemės. Be gyvybės nebūtų gantos. Be gyvybės ne-

bentu parasitio. Be gyűjtés nekünk. Viszatos.

Гурулъе ура виши. Гурулъе ура земоопие, ура зоне, ура медузе, ура ванденые, ура оре. Nebus агу-
без — нико nebuz.

Didžiausiai alyvų gėlė yra žmogus.

LAIKAS

Laihas - Emoções - poetas.

E.M.

žmogus turi visais laikais
bet tas atsakys tas yra laikas
tas yra laikas kai jis laikas
turi kad laikytis žmogus

M.V.

Žmogus egzistuoja laike. Laikas eina - žmogus gyvena. Laikas teka - žmogus gyvena. Laikas bėga - žmogus gyvena. Žmogus girsta, gyvena, mirsta. Gimimas - gyvenimas - mirsis. Žmogaus buvimo fazės keičiasi, o laikas nėra.

dos nepieciešības. Laiķas stabilitātē. Arba vienākai atvirkšanai. Bet aizmērā viena, kas izmogas pārbausēmējējā laikā dīdzīgākā.

Elytrinimas - apytrinimas - mirtis.

TIESA

GÉRIS

TIKEŠIMAS

GROZIS

MEILE

Tiesa - tai, has nepasakýta.

2. A

Tiesa, gėris, tikėjimas, grožis, neilė – štai kuri tikslosios vertybės. Jos žmogus daro žmogumi. Žmogaus esmė yra Tiesa, gėris, Tikėjimas, Grožis, Neilė. Žmogus ir yra gimus dėl jų. Pėl jų verta gyventi ir mirti.

ZODIS

~~Sodiz wir machen~~

Zodis yra žmogaus egzistavimo pagrindas. Žmo-

kas kaičia žodžiais, žmogus galuoja žodžiais. Žodis yra ve ~~kt~~ raidžių grupė reiškianti tam tikrą daiktą, o žmogaus būrimo, kaip ~~kt~~ dvarinio objekto, būrimo sioje žemėje priemonę.

DARBAS

Žmogus savo kūrybiniais užbegimais, savo darbu prilygsta saulę.

E.M.

Dabar nu veile, be veiles ir fiziko nepanikti!

N.V.

Darbas – žmogaus kūryba.

Visatos centre – amžinas judėjimas, darbas. Darbas perteikia yra kūrybinis aktes, kuriu žmogaus užmogėjimo sėlyga. Darbas iškelia žmogų – autotestinių ir tobulesnių gantos kūrimą – virs pacios gantos...

E.M.

Darbas – didžiausias akuras.

L.R.

Plėsčiate ne dėl valgio, kuris praeina, bet dėl valgio, kuris pamiecha amžinam gyvenimui.

Jono ev.

Visas žmogaus appetimas yra darbas. Visas žmogaus appetimas yra kūryba. Nedirbdamas žmogus neišgyvens. Darbas, inancių abstrakcijai, yra būrimo sioje žemėje priemonė. O darbas, kaip tokis, yra kūryba. Žmogus kurdavosi appetua. Svarbiuvinia yra gerai dirbtis savo darba. Nedirbdamas darbo žmogus sunykstus kaip žmogus, o nedirbdamas kontreltaus darbo, žmogus nuslyktus kaip kūniška būtybė.

SAULĖ

Vislab ginię iš saulės...

E.M.

... o tarp žemės rutulio
ir tarp saulės kamolio –
atoviu aš...

Žmogus atoviai tarp žemės ir saulės. Žemė - žmo-
gus - saulė. Žemė - žmogus - Saulė. ŽEMĖ - ŽMOGUS -
SAULĖ. Žmogus ir žemė, ir saulė. Žmogus išdeda
iš savo ir žemės, ir saulės. Iš žemės gauja grūdai,
iš saulės gauja: žviesą, energiją, mintį, silumą. Žmo-
gus iš saulės gauta žviesą, energiją, mintį, silumą, pas-
leidžia žemėje.
ŽEMĖ - ŽMOGUS - SAULĖ.

LYRA

Skambėk nematomai
Ir esanti vienur,
Skambioji;
Nauo lyra!..

E.M.

Žmogaus lyra - jo mintis. Žmogaus skamban-

t; lyra - jo dviariai. Žmogaus lyra viso laiko, skam-
ba, Žemės lyra - žmogus. Gautos lyra - žmogus.
Pasaulio lyra - žmogus. Saulės lyra - žmogus.
Žmogaus lyra - gyvenimas.

Skambek... mano lyra!..

ŽMOGUS

Žmogus - matoji žemės saulė.
E.M.

Nes esame indei, gražiai nureikę,
Vien ašaras -

brolių ir neišveidus.
S.G.

... žmogus
Yra visatos formos, vėlyviausias
Pasaulio angatas...

S.G.

... tarp žemės rutulio
ir tarp saulės kamnelio—
stovin at...

E.M.

at stovin kaip tiltas
tarp žemės ir saulės...

E.M.

Ašimink, kad esiu žmogus.

Žmonės mokydamu mokosi.

S.

Homo nūn.

Homo res sacra homini.

(Žmogus žmogui žvertas dalykas.)

S.

Homo non nūbi soli natus est.

(Žmogus yra gimus ne tik san vienam.) L.

Homo ad intellegendum et ad agendum natus
est.

(Žmogus gimus maštymu iš veikti)

žmogus koks jis didelis
žmogus koks jis menkas
koks jis bjaunes koks jis gražus

K.V.

Žmogus stovi tarp žemės ir saulės. Žmogus yra
žemės valdovas. Žmogaus galimybes berribos. Žmogus
bus ir saulės valdovas. Homo locum ornat, non locus
kominem. Žmogus vieta puosia, ne vieta žmogus. Žmogus
puosia žemę. Žmogus puosia gamta. Žmogus puosia pa-
sauli. Žmogus puosia saulę. Žmogus puosia Visata.
Kas žemė?

Kas ji be manes? ---

Žemė autinė Žmogus, o dabar žmogus turia žemę.
Žmogus visaglis. Žmogus neapripiamas. Žmogus „tiltas
tarp ~~žemės~~ žemės ir saulės“. Žmogus žemės ir saulės kū-
dikius. ~~žemės~~ ~~saulės~~

5/5